

Sessiz Kalabalıklar

– yilmaz--ceti · 30 Mart 2010

Seni düşlerken hep
Başka çağlarda bulurum tenimi nedense
Öyle dağınık, öyle savruk
Seni düşlerken
Kendi çağlarına ait olmadığımı anlıyorlar haramiler
Geceyi korkutan cüsseleriyle .
Düşüyorlar peşime , izlerimin beni eleverdiği anda
Sonra yakaladıkları yerde, tek varlığım seni, benliğimden almak için
Kaç parçaya böldüklerini tenimin,
Birbilsen, ah bir bilsen
İşte o zaman anlardın
Hiçbir gücün seni düşlerimden alamayacağını

Uykumun kabusu döndüğü anda
Uyanmayı çok isterdim ,
Ama işte gece uzun , birde ayın yokluğunu
Fırsat bilir çakkallar, bilirsin

Ve sonrasın da bir çığlık unutturdu seni bana
Hiç olmadığı kadar yankılandı sesler sokaklarda
Yarını olmayan çocukların, sessiz çığlıklarıydı bu, anladım
Yetişin geleceğimizi çalıyorlar, haramiler diye, son umut çığlıklarıyla
Oysa ki ben sadece eski çağlarda bilirdim haramileri
Meğer ki her çağa uygun kıyafetleriyle
Kolayca soymayı başarıyorlar halkı
Geçmişin harami, bu günün kravatlı eşkiyaları.
Hiç yüzlerini gizlemeye de gerek kalmadan.

Seni bana unutturan çocukların, çığlığına
Seyirci kalamazdım, anla beni ne olur.
Bilirsin her sessizlik mutlak, bir gün çığlığa dönmeli
Yoksa sessiz kalabalıklar kalır, sadece dünyayı dolduran .